

[Bjørn Elmquist]

i disse ting. Jeg er ikke helt klar over, hvad der præcis skulle lægges i det, som den foregående ordfører havde af bemærkninger om dette. Det er da meget muligt, at det vil blive svært for os at færdiggøre dette forslag om lov om køb på kredit, inden vi nøje ved, hvad der ligger i hele Dankorttanken, og hvad regeringen har af forestillinger på dette område, så jeg kan ikke stå her og uden videre love, at vi kan koncentrere os om dette lovforslag og få det færdigarbejdet.

Om lovforslag nr. L 43 skal jeg blot sige, at det jo er et konsekvenslovforslag, og i det omfang lov om køb på kredit bliver gennemført, vil vi fra venstres side naturligvis også være med til at få gennemført lovforslag nr. L 43.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg skal også, da dette lovforslag er en genfremsættelse, henvise til den tidligere behandling og til, hvad jeg har sagt her i salen. Det er rigtigt, at der har været en grundig udvalgsbehandling, og jeg forudser, at den vil fortsætte, og jeg håber, at den vil fortsætte med at være grundig, for jeg mener ikke, at vi er ved vejs ende endnu.

Jeg skal som sagt ikke gå i detaljer, vor indstilling er den samme. Jeg vil alligevel gerne understrege min forbavselse over, at der ikke i denne genfremsættelse er blevet taget hensyn til de mange branchehenvendelser, der har været, og som har udtrykt bekymring over pligten til at oplyse den effektive rente. Ikke alene brancherne, men også regeringens egen rådgiver, finansministeriets konsulent, dr. polit. Uldall-Hansen, nærer store betænkeligheder ved en sådan regel. Det nævnte jeg ved første behandling, men jeg finder, at det er værdifuldt at gentage det. Man har igen fyldt 3 spalter med bekymringer ved indførelse af pligt til oplysning om den effektive rente, men man ender med på 2 linjer at sige: men alligevel, den skal vi have. Jeg finder dette højst beklageligt, og en stor bekymring for mange brancher er det jo i hvert fald.

Jeg vil også i dag fremhæve vor modstand mod at fastsætte en fortrydelsesret, som i forvejen findes i mange aftaler. Jeg finder, at en sådan lovfæstelse er udtryk for en formynderisk barnepigementalitet. Det er svært at se i dag, hvem der egentlig er den svage,

der skal beskyttes. De handlende har det i hvert fald ikke for nemt i vore dage.

I øvrigt vil vi fortsætte den grundige behandling i udvalget.

Jeg kan knytte samme bemærkninger til retsafgiftslovforslaget, som venstres ordfører gjorde.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Det kan overraske, at det lovforslag, justitsministeren genfremsætter, ikke på noget væsentligt punkt bærer præg af det store udvalgsarbejde, vi gennemførte i sidste folketingssamling. Som det vil huskes, modtog vi mange henvendelser fra brancheorganisationer. Al ære til udvalgets medlemmer og al ære til ministeriets embedsmænd, men det er klart, at ingen, hverken i udvalg eller i ministerium, har den samme daglige, praktiske indsigt i kredithandelens vilkår som de brancheorganisationer, der henvendte sig til os.

Jeg mener, at vi må forstå, nu hvor vi går ind til et nyt udvalgsarbejde, at vi bliver nødt til at tage hensyn til henvendelserne. Det vil være uansvarligt, hvis vi ignorerer de sagligt velunderbyggede henvendelser, vi fik fra f. eks. Provinshandelskammeret, Butikshandelens Fællesraad, Den Danske Bankforening, Danmarks Automobilforhandler Forening, Radiobranchens Fællesråd og Danmarks Isenkræmmerforening.

Det gjaldt særlig henvendelserne vedrørende § 8 i forslaget. § 8 opregner de talmæssige oplysninger, den handlende skal forsyne forbrugeren med, selv ved ganske almindelige kreditkøb. Der kommer nu den ændring, at alt skal foregå skriftligt. Man kan ikke mere, når lovforslaget er gennemført, sådan som i dag aftale, at forbrugeren betaler halvdelen nu og den anden halvdel om en måned. Det vil være strafbart for den handlende at indgå en sådan aftale. Der skal oprettes en skriftlig kontrakt indeholdende en mængde talmæssige oplysninger. Det virker selvfølgelig i sig selv fordyrende på forbrugerpriserne, og det er en lille smule, som om man har fornemmelsen af, at regeringen ikke er opmærksom på, at det, at virksomhedernes omkostninger og dermed forbrugerpriserne holdes nede, også er en væsentlig form for forbrugerbeskyttelse.

Det mest kontroversielle punkt i § 8 er stk. 1, nr. 4, som forlanger, at kreditsælgeren skal